

Kisérő Muzsika.

Dr. Szakáts József nemzetgyűlési képviselő ur a Szege vasárnapi számában kemény billentyűveréssel megütötte annak a viharos szimfóniának első akkordjait, amelyet a dr. Kelemen Béla nyug. főispán és miniszter ur könyve felverni alkalmas.

Már a könyvtörz írói előszó mindjárt az első sorokban vasárnapon ontja magából az egész könyv többrányú elfogultságának mérges hangulatát.

Velen nem sok bajuk van a szerzőknek. Mindössze az 1920 május 22-én megszüntetett lapom emlékein keresztül próbálnak megszüntetni. Mintha pajkos gyerekek gránitoszlopot viaszvesszővel akarnának megkarcolni.

Az illusztris szerzők már egyéniségük kiválóságáért is számíthatnak az észrevételre. Észre kellett tehát vennem őket nekem is, még pedig annyira, hogy *Kisérő Muzsika* című könyvem az ő könyvük hatása alatt emelem ki egyéb kiadásra tervezett könyveim sorrendjéből, hogy sietve megírjam és mielőbb a könyvpiacra adhassam.

Egyelőre tehát most csak annyit, hogy: dr. Kelemen Béla nyug. főispán ur könyve nem ad tájékoztató felvilágosítást arról, hogy azok után, amiket a szerző mint Csongrád vármegye és Szege szab. kir. város főispánja Csongrád vármegye 1918 október havi közgyűlésén a Habsburgoknak a függetlené vált Magyarország felett való további uralmáról és a népuralom elveiről, Szege város közönségehez pedig 1918 november 11-én, tehát már az októberi forradalom vívmányainak megismerése után intézett bucsulevelében a forradalom vívmányainak veszélyen kívül való helyezéséről, ugyancsak a népuralom elveiről és a demokratikus népállamról mondott és írt, miként lehetett ő az ellenforradalom egyik vezére. Viszont dr. Tonelli Sándor, akit a gróf Károlyi Mihály köztársasági elnök forradalmi kormánya Garami Ernő kereskedelmi miniszter előterjesztésére 1919 március 7-én — bizonyára már akkor is az ellenforradalom szervezése körül szerzett érdemeinek elismeréséül — miniszteri osztálytanácsossá nevezett ki, honnan veszi a bátorságot ahhoz, hogy az ellenforradalmi történelmi műhöz az októberi forradalmat és annak előzményeit is kárhóztató előszót írja és honnan a vakmerőséget ahhoz, hogy akár valamely sajtóorgánumnak, akár bárkinek az októberi forradalom idejére eső tényeiről elítélő véleményt mondjon.

A *Kisérő Muzsikában* lesz szerencsénk találkozni.

Dr. Balassa Ármin.

Válasz a Kisérő Muzsikára.

Őszinte köszönetet mondok Balassa Ármin urnak, hogy felvetette a kérdést, hogy honnan veszem a bátorságot a Károlyi-forradalom bírálatához én, akit ennek a forradalomnak a kormánya miniszteri osztálytanácsossá nevezett ki? Onné, hogy soha sem a forradalomhoz, sem a Károlyi-kormányhoz közöm nem volt, semmiféle hasznát vagy előnyt tőlük nem kértem és nem kaptam. A kinevezésem története pedig az, hogy egyáltalán nem titokban, hanem egy nyilvános értekezleten, harminc ember jelenlétében Méhely Kálmán államtitkár arra kért fel, hogy menjek Bécsbe és vállalam el az Ausztriában levő magyar hadijavak értékesítését. A megbízás esetleg egy évnél hosszabb időre szólhat volna; a felkérést Méhely Kálmán azzal indokolta, hogy nincs más emberünk, aki ezt elvégezhetné és nem a kormánynak, hanem az országnak teszek vele szolgálatot. Ily értelemben kereste meg a kormány a kamarát is, hogy engem szabadságot adjon. Mint-hogy a kamara egy évi szabadságot adott, én pedig — sajnos — a fizetésemből élő ember vagyok, biztosítékot kértem, hogy mi történik velem az egy esztendő múltával. Erre szolgált az osztálytanácsosi kinevezés, kevesebb fizetéssel, mint amennyi a kamarai fizetésem volt. Ha ezt jutalmazásnak lehet nevezni, köszönettel nyugtázom. Ez az én szerepem az októberi szimfóniában. A kottákat, hiteles ügyiratok formájában, bárkinek rendelkezésére bocsáthatom.

Dr. Tonelli Sándor.

A Vatikán

kedvezően ítéli meg Cambonnak azt a törekvését, hogy Franciaország barátságos viszonyba lépjen az egyházzal. Poincaré, hír szerint, hajlandó beleegyezni abba, hogy némely szerzetesrend visszatérjen Franciaországba.

Uj tervek a csonka templom felépítésére.

(A Szege tudósítójától.) „A háboru első puszkagolyója a fogadalmi templomot találta, de nem ölte meg teljesen és azóta állandóan viaskodik a feltámadással és a végleges halállal“ irtuk a Szege újév számában a közigazgatási nagytemető titkait teleplező cikkünkben. És hogy igazunk volt, bizonyítják az újabb feltámasztási kísérletek. A kedden tartott tanácsülés végén Somogyi Szilveszter dr. polgármester szóba hozta a kérdést és fölvetett egy tervet, amely szerinte alkalmas lenne a megoldásra. A polgármester terve a következő: A tanács egyik tagjának elnöklétével bizottság alakul a város tehesebb polgáraiból. Ennek a bizottságnak az a feladata, hogy kiválassza a város ezer leggazdagabb polgárát, akik hajlandók arra, hogy akár havi részletekben, de egy év alatt hetven-ezer koronát áldozzanak a város régi fogadalmának beváltására. Ha nem akadna a városban ezer ilyen áldozatra képes polgár, akkor többen összeállhatnak és részvénytársasági alapon fizethetik be a hetven ezer koronát. Ha sikerül az akció, az év végéig hetvenmillió korona gyűl össze, az állam huszmillióval hozzájárul a templom felépítéséhez, az építőmunkásokat huszmillió keretében az inségalapból fizetnek és a munkabéreket szükségmunka címén számolják el, tehát száztizmillió rendelkezésre állana. A mérnöki hivatal legutolsó költségvetése szerint az építkezés körülbelül százhuszötmillióba kerülne. A különbözetet pedig a város fizetné.

A polgármester előterjesztése után a tanács meghányta-vetette az eshetőségeket, de végleges határozatot nem hozott. Az ülés után kérdést intéztünk a polgármesterhez, aki a következőket mondotta:

— Ha a város polgársága körében a fogadalmi templom csonkasága miatt valóban nagy és őszinte a megbotránkozás, akkor föltétlenül akad a városban ezer olyan vagyonosabb ember, aki nem riad vissza ettől a nagynak látszó áldozattól. Én csak attól félek, hogy mire összegyűl az az összeg, amibe ma kerülne a templom felépítése, az év végéig már túlságosan kevésnek bizonyulna. A múlt év tavaszán a mérnöki hivatal kiszámította, hogy a templom befejezése huszonötmillióba kerül. Mire azonban együtt volt a huszonötmillió, az anyagárak és a munkabérek olyannyira emelkedtek, hogy kétszer-háromszor annyi sem lett volna elég, az év végén pedig már minden az ötszörösére drágult. Ugy látszik, hogy szívalom harc a törekvésünk, de azért mindent el kell követnünk, hogy a város régi fogadalmát csakugyan beváltjuk.

A fogadalmi templom pedig valószínűleg tovább viaskodik majd a feltámadással ott, a közigazgatási nagytemetőben, mert a polgármester aggodalmi egészen komolyak és éppen elegendők arra, hogy bekövetkezéstik esetén ismét a bizonytalan messzeségbe tolják ki a fogadalmi templom föltámadását.

Hirek

16 korona a Szege.

Csak néhány nap előtt irtuk meg, hogy a Szege példányonként vásároló publikuma az új esztendőben a régi 10 koronás ár helyett 12 koronáért vásárolhatja csak megszokott lapját, de már akkor megirtuk, hogy ez a két koronás drágítás nem fog sokáig érvényben maradni, mert előreláthatólag az új év nagy áremelkedéseket fog magával hozni, úgy hogy kénytelenek leszünk árainkat ismét emelni, legalább is olyan arányban, mint tettük azt hirdetésünkkel. Mikor ezt megirtuk, még egyetlen lapársunk volt csak, amelyik felemelte 10 koronáról 20 koronára egyes példányainak árát: a *Világ*, de azóta valamennyi fővárosi napilap követte példáját.

Eredetileg azt hittük, hogy a két koronás emelés hosszabb ideig lesz elegendő, legalább is 2—3 hétre, de január elsejétől az újságpapír ára olyan mértékben drágult meg, hogy már most kénytelenek vagyunk ismét 30%-kal felemelni a lap árát. Előfizetőink számára ez az új emelés nem jelent újabb megterhelést, mert január hónapra még a régi 260 koronás áron kapják a Szeget.

Hangsúlyozzuk, hogy ez az emelés még mindig nem hozza arra a nivóra a lap árát, amelyen például az élelmicikkek árai állanak, de legalább ideig-óráig megtaláljuk számításainkat mellette. A Szege bizonyosan megtalálna számításait más egyéb uton is, de mi azt hisszük, az nagyobb árat jelentene olvasóinknak, mint az a hat korona, amennyivel holnap-tól kezdve drágább lesz a Szege. A Szege továbbra is azon a megkezdett, egyenes uton akar előrehaladni, amelyen elindult és reméljük, barátaink nem hagynak azon magunkra, hanem elkísérnek továbbra is harcainkban a szebb és boldogabb, független, demokratikus Nagy-Magyarország kivívására.

— Irodalmi est. Az irodalmi est ezen a héten pénteken este lesz a Tisza-szálló éttermében. Az estén Nagyfalusi Jenő fog előadni, előadásának címe Dosztojevski és a nyugati kultúra, de felöleli az előadás az egész modern orosz irodalmat, szembeállítva azt a német irodalmi törekvésekkel. Az előadást Juhász Gyula vezeti be. A résztvevni kívánók asztalt szokás szerint rezerválathatnak a Thália könyvkereskedés útján. (Telefon 3—37).

— A Kereskedők Szövetsége akciót indít a raktárkönyvvezetés ellen. A Kereskedők Szövetsége hétfőn délután rendkívüli közgyűlést tartott. Elhatározták, hogy a kereseti adótörvény

végrehajtási utasításának sürgős revíziója érdekében akciót indítanak. A tárgyalás során különösen a végrehajtási utasításban elrendelt részletes raktárkönyv vezetését kifogásolták a fel-szólalók, nem pedig „a detail kereskedelemben elrendelt kötelező könyvvezetést“ — amint azt valószínűleg téves információk alapján egyik délutáni lapársunk megírta. A kereskedők ugyanis készséggel eleget tesznek a könyvelési kötelezettségnek, még pedig oly mérvben, hogy a törvény szellemének megfelelően könyveikből úgy az üzleti forgalom nagysága, mint az üzleti haszon pontosan megállapítható. A detail kereskedők raktárkönyvet azonban nem vezethetnek, mert ez éppen olyan lehetetlen, mintha valaki azt kívánná, hogy ezentul ne a hidon, hanem egy kifeszített kötélben bonyolítsák le a forgalmat. A kereskedők mozgalmá tehát első-sorban a raktárkönyvvezetés kötelezettsége ellen irányul.

— Véget ért a villamosvasuti sztrájk. A villamosvasut alkalmazottainak a már majdnem egy hete tartó sztrájkja vége felé közeledik és meg van a békés megegyezés reménye. A vállalat vezérigazgatója, dr. Zerkovitz Rudolf Szegegre érkezett és érintkezésbe lépett a sztrájkoló munkásokkal. A keddi megbeszélésen megállapodtak abban, hogy a műhelymunkások követeléseik fentartása mellett szerdán reggel felveszik a munkát, hogy ezzel is dokumentálják jóakarukat. Abban az esetben azonban, ha a vállalat nem teljesíti feltételeiket, ismét abbahagyják a munkát. A tárgyalásokat különben szerdán folytatják. A forgalmi személyzetrel való megegyezés szintén valószínű. A munkások nem ragaszkodnak ridegen százszázalékos követelésükhöz, de azért jelentékeny béremelést kívánnak. A vállalat igazgatósága — értesülésünk szerint — nem zárkózik el a méltányos kívánságok elől és így remélhető, hogy a sztrájk teljesen megszűnik.

— Tájékoztató előadás iparosok adóügyében. Az Ipartestület elnökségének felkérése folytán a kir. pénzügyigazgatóság képviselője január 4-ikén (csütörtökön) délután 5 órakor az ipartestület székházában az iparosokra vonatkozó újabb adórendeleteket és azzal kapcsolatos tennivalókat fogja ismertetni. Felkéri az elnökség az ipartestület tagjait, hogy a vitás kérdéseket a titkári hivattal a gyűlést megelőzően közölni és a gyűlésen saját érdekükben teljes számban megjelenni sziveskedjenek.

— Kikapják az osztrák footballisták Barcelonában. A barcelonai labdarúgó csapat a bécsi Amatőr-csapatival vívott mérkőzésen 4:0 arányban győzött.